

— og jeg troer, at Bevistførelsen her maa paaliggende Statskassen — saa har Udrederen intet Forfsud modtaget, og har altsaa heller intet Forfsud at tilbagebetale, og netop i denne Omstændighed troer jeg, at mit principale Forslag vil være tilstrækkeligt begrundet. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Remonteringspengene, og som synes for Aaret 1849 tildeels at være tiltraadt af Udvalget, maa jeg gjøre opmærksom paa, at af Motiverne til den foreliggende Lov sees det, at i Aaret 1848 bleve de Districtsheste, der vare gaaede tabte i Krigens Løb eller kasserede som utjensfydgtige, erstattede Udrederne ved frivilligt stillede Heste, saa at samtlige Udredere erholdt enten deres egne Districtsheste, eller en frivilligt stillet Hest, der blev indsat i Nummeret og givet Udrederen som hans Eiendom. Disse Heste, som saaledes vare Udredernes Eiendom, bleve efter Indkaldelsen i Aaret 1849 af ham indsendte til Regimentet; Udrederen har altsaa opfyldt enhver ham i Aaret 1849 paahvilende Udredningspligt, og jeg indseer da ikke, med hvilken Hjemmel det Offentlige vil kunne sætte sig i Besiddelse af Remonteringspengene for det Aar. Mere tvivlsomt erkender jeg, at Spørgsmaalet kan stille sig med Hensyn til Aaret 1850 med Hensyn til det fra Krigsministeriet udstedte Circulaire af 8de August 1849; men jeg maa her gjøre opmærksom paa, at fordi Udrederen ikke modtog sin egen Nationalhest, var det paa ingen Maade givet, at hans Hest ikke er i Militair-etatens Brug. Jeg troer, at den høitagtede Krigsminister maaskee ikke vil nægte, at det ikke engang under de daværende Forhold var muligt for Regimenterne at kunne stige, hvilke Nummere der vare vacante, og hvilke der ikke vare vacante. Her er desuden en anden Omstændighed, den nemlig, at efter den bestaaende Lovgivning skulde Udrederen gennem Amtet og Øvrigheden underrettes om, at Nationalhestens Nummer var vacant og opfordres til at besætte det, inden fastsat Tid. Dette er ikke skeet, og jeg veed just ikke, om det udstedte Circulaire aldeles kan have den tidligere Lovgivnings Bestemmelser i saa Henseende. Jeg skal for Tiden indstrænke mig til disse Bemærk-

ninger og dermed overlade mine Øndringsforslag til det ærede Things Afgjørelse.

Steffensen: Det er i Anledning af det Øndringsforslag, jeg tilligemed flere Medlemmer har tilladt mig at stille til denne Paragræph, at jeg vil tillade mig nogle Bemærkninger. Naar Paragræphen gaaer ud paa, at Udrederne skulde have deres Heste tilbage som Eiendom, saa troe vi, at det burde være dem alle, baade de, som havde leveret gode, og de som havde leveret daarlige Heste. Naar nu den sidste Passus i Paragræphen bliver staaende, saa vil det netop være dem tilladt, som have leveret Heste, der ikke ere de Penge værd, der skulde tilbagebetales, at lade være at tage mod Hestene. Vi mene, at, da Forordningen af 1774, idetmindste efter vort Skøn, bestemmer, at Hestene maae ansees som Udredernes Eiendom, saa skulde deres Heste tilbageleveres dem Allesammen, naar disse vare i den Stand, at de kunne tilbageleveres uden at Staten skal beholde de ringere Heste, og tilbagelevere de gode. Naar den ærede Ørdsfører har bemærket, at det er uskadeligt, at Udrederne have dette Valg, da vil jeg vel indrømme at det er saa for Udrederne; men for Staten er det derimod et Tab; thi de, der have leveret gode Heste, ville formodentligen fordre dem tilbage, og de, der have leveret daarlige Heste, ville ikke fordre dem tilbage, da de derved blive fri for at betale Pengene. Den ærede 1ste Landsthingsmand for 5te Kreds (Stampe) har ytret, at Sygdomme kunne være skadelige for dem, der faae Hestene tilbage; det har Erfaringen ogsaa vist i min Omkreds; men det mener jeg, bør ingen Indflydelse have paa at der gøres nogen Forskiel; thi, er der Smitte ved de ældre Heste, saa kan der ogsaa være ved de yngre og bedre, og derfor mener man, at, naar de skulde tilbageleveres saa skulde de tilbageleves som de ere, og det er i denne Retning, vi have stillet det Øndringsforslag, at den sidste Passus maatte gaae ud af denne Paragræph.

Ørdsføreren: Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Stampe) har gjort nogle Bemærkninger i Anledning af nærværende Paragræph. Udvalget er, aldeles enigt med ham i,